

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izveniši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraja, za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dižake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četrti-stopne petit-vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štampilj za 30 kr.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“.

Opisništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročila, reklamacije, oznanila t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

V Ljubljani 15. okt.

Na Češkem v nemških okrajinah in na Koroškem je pravna stranka bila postavila svoje kandidate za državni zbor, a niti eden „pravnarjev“ nij bil izvoljen. Ker pravna stranka spada k veliki federalistični stranki, če prav reprezentuje samo njeno skrajno desnico, izvoljeni ustavoverci pa so centralisti, ne moremo se veseliti tega izida iz splošnega federalističnega stališča. A ta neuspeh „pravnarjev“ nam dokazuje, da se prosto kmetstvo ljudstvo ne dá več rabiti za orodje črne reakcije, in da sprevidi, kam merijo cilji s fevdalci združenih klerikalcev.

Nemško ljudstvo na Češkem se je tedaj pri volitvah glasno izreklo proti pravnemu programu, češki narod tega programa nikoli nij sprejel, on se drži svojih državno-pravnih načel. Celo češko kraljestvo s petimi milijoni prebivalcev ne pošlje nobenega pravnarja v državni zbor; kajti da bi v mestih ali velikem posestvu pravna stranka kje god zmagala, tega si še sama ne domišljuje. Češki narod je svobodomiseln; potomci Husitov, Žižka in Prokopa ne bodo upognili svojih glav rimskim brezdomovincem.

Tudi na Koroškem je pravna stranka v obeh nemških volilnih okrajih propala. V slovenskih okrajih sta bila kandidovana Einspieler in Vigele, poslednji vsled kompromisa; kajti mi poznamo g. Vigele kot svobodomiselnega moža, kateri programa pravne stranke nikoli nij podpisal. In baš zato je razmerno več glasov dobil (samo za šest je bila razlika), nego pravinarski Einspieler. V narodnem oziru smemo kljubu neugodnemu izidu zadovoljni biti s številom

glasov, ki sta jih dobila Slovenca Einspieler in Vigele. To nam kaže veliki napredek narodne zavesti na Koroškem in ko bi volilni okraji ne bili navlašč tako umetno sestavljeni, čisto slovenski zvezani s čisto nemškimi, zmagali bi že zdaj bili narodni kandidati. Samo še nekoliko let vztrajnega delovanja, in koroški Slovenci bodo po svojih narodnjakih zastopani v prihodnjem državnem zboru.

Narodna ideja bode rešila koroške Slovence pogina in potujčevanja, ona se naj širi in ž njo svobodno mišljenje. Pravni program vcepiti ljudstvu je toliko, kakor izrjaviti korenine narodnega čutenja in na njega mesto postaviti srednjoveški verski fanatizem s črno vojsko proti človeški omiki in duševnim pridobitkom sedanjega veka.

Propad pravne stranke pri volitvah je tedaj naraven in prepričani smo, da bistroumni Slovenci se ne bodo dali preslepiti od starega birokrata Weiss-Starkenfelsa, ki je izkopal pravni program za nemške klerikalce, ampak da bodo pri volitvah pokazali, da so zvesti svojemu staremu narodnemu programu in da nečejo biti grobokopi svobode in napredka.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 15. oktobra.

V Trstu v drugem volilnem razredu je ostala volitev nedoločena, ker nij imel noben kandidat absolutne večine. Sandrinelli je dobil 384, Buzzi 360, dr. Rabl (mladonelec) 233 in Conti 105 in Nabergoj 1 glas. — Torej bo ožja volitev med Sandrinellijem in Buzzijem.

O turško-avstrijskih razmerah, ki se čedalje bolj zamotavajo, piše oficijozna dunajska „Montags-Revue“ tako-le: „Mir v diplomatičnem položaju se je hipoma skalil z dogodjajem, ki utegne biti resnoba in važnega pomena. Porta je pretrgala preiskavanje bosniških dogodeb, katero je z Avstro-Ogersko začela. Obrnila se je z enostranskim popisom vspeha onega preiskavanja na evropske oblasti. Mi ne vemo (?) dobro, kake namene ima avstrijska vlada, in kako bo vrnila nezaslišano ravnanje turške vlade. Toda zdi se nam potrebno, da se porta odvadi takih mislij, kakor jih zgoraj javlja. Turčija mora končno vedeti, da sicer Avstro-Ogerska nema interesa, pospeševati razpadanje, kateremu je menda osmansko cesarstvo zapalo, da je dunajskemu kabinetu vzdrževanje orijentalnega „položaja“ le po godu, da pa zato nema pravice terjati samo nekega obziranja od turške strani, nego tudi vroče in hvaležne simpatije od sultana in njegove vlade. Ako on odbaciva oblike, ki so za občevarje narodov sploh, dveh v prijateljski zvezi stoječih držav pa še posebej predpisane, menda se tudi Avstro-Ogerska ne bo na te oblike navezano smatrala. Da-si morebiti carigradskemu napadu manjka oficijelnega značaja, bode ipak dunajski kabinet nejasnej situaciji konec storil, ter dostojno zadostenje za izvršeni, ali vsaj gotovo pripuščeni inzulit terjati.“ — To je v avstrijsko-oficijoznih listih nezaslišan jezik. Iz te iskrene plamen nastati. In pozabiti nij, da je bilo orijentalno vprašanje odnan, ko je bil ruski car na Dunaji, na dnevnem redu in so precej po odhodu ruskih diplomatov oficijozni Andrašijevi listi jeli drugače pisati, nego prej. Morda bode ta mala razprava Andrašiju ljub povod do daljših resnejših korakov?

Vnanje države.

Na Francoskem kaže izid volitev, da so voljeni republikanci Rémusat, Turigny,

Listek.

Kazen.

(Novela, francoski spisal J. Rivière.)

(6. nadaljevanje.)

II.

Gospa Destrade se stresne od nog do glave.

— Ah! predolgo sem čakala, reče, kazen bo še hujša. Brž, brz, nadaljuje z gorečo energijo, ne obotavljajvi se, delovati treba.

Julija jo gleda, zaupajoča in tresoča se ob enem. Pripravljena je bila pomagati materi, podati se čisto njej.

— Zaročenec te je ravnokar zapustil, kaj ne?

— Da.

— Dobro! idi za njim, dobodi ga, pazi na-nj. Prosi ga, naj ti da eno uro, eno samo uro, predno izvrši svoj namen. On ti ne bo odrekel, on ti ne sme odreči.

— Da, tako ga bom prosila, da mi takoj prošnjo izpolni.

— Jaz bom čakala gospoda Lareey. Storila bom, kar imam storiti. Julijeta, ne boj se več. Idi, dete moje, idi urno.

Julija takoj odide Emila iskat. Zdelo se ji je, da nij nijene nesreče več.

— Na ta način, de je polglasno gospoja Destrade, bodem vsaj jaz sama zadeta.

III.

Edmond je prišel tisto uro, ki mu jo je gospod Destrade zaznamil. Od sinoči se je ukvarjal z dilemom svojega položaja. Ali z Julijo se poročiti, ali pa gospod Destrade izve resnico. Prvo, kakor drugo, oboje je bilo enako nemogoče. Mraz ga je preletel, kadar se je domislil, da bi imel hčer svoje metrese vzeti za ženo; sicer pa Julije tudi nikdar nij ljubil. Njegovo srce je bilo popolna last ženske, katere tajnostno življenje je bilo uže šest let njegovo, in razen katere za-nj nij bilo niti sreče, niti bodočnosti. Ako

pa bi se branil pripoznati se za sokrivičnika gospodičine Destrade, bi njen oče takoj vedel, kaj si ima misliti, in kako mu je ravnati. Edmond je imel pred soboj baš strašno razžaljenega, nespravedljivega soproga. Ko bi ga usmrtil, bi gospa Destrade ne mogla iti z morilcem svojega soproga. Ločen bi bil od nje zaradi prolite krvi in sramote, še bolj pa zaradi grizenja, ki bi obadva trapilo, ko bi se poskušala ljubiti. Ako pa bi nasprotno Edmond pal, bila bi ženska, ki mu je bila tako draga, za zmiraj prepuščena tugi, da ga je zgubila, in ni jokati bi se ne mogla pred očmi moža, ki bi jej ne odpustil niti solz, niti zmote. Vzdihnul je, ko je mislil, da bi moral umreti nemočan in obupen, pustivši jo za plen žalosti in poniževanju.

Končno pa si ipak izmisli sredstvo, ki je baš mejilo na tak skrajn sklep. Odlok Julijin, naj si je bil še tako buren in nepremišljen, bil je gospé Destrade in njemu ugoden; pridobiti jima je mogel, ako bi

Reymond in Giro-Ponzol, vsi imajo več ko še enkrat toliko glasov, kakor monarhisti.

Chambord baje sprejme ustavo od leta 1814 in splošno volilno pravico z majhnimi spremembami, kakor tudi trobojno zastavo z lilijo, ako narodna skupščina restavrira formelno votira.

Na **Španjskem** je najvažnejša novica ta, da se kmetje v Navari začenjajo navduševati za svobodo, akoravno so do zdaj imeli Karlisti vso svojo moč v tej provinci; tudi severna armada ne da več želiti. Tudi drugod Karlisti čedalje bolj tla zgubljajo.

Italijanski minister prava, Vigliani, izdeluje postavo, ki duhovenstvu prepušča sklepati cerkvene zakone, ako se nij poprej civilni zakon sklenil. — Vlada bo ustanovila sedem velikih vojaških poveljnikov, kajti postava o tem se je že davno dala.

Na čelo **pruskega** ministerstva bo menda spet Bismarck stopil, in kadar ne bo kancelar navzoč, bo najstarejši minister predsedoval.

Angleška „Times“ piše, da je lord Tenterdon postal stalen državni podtajnik v ministerstvu zunanjih zadev.

V **danskem** državnem zboru je 53 članov stavilo predlog, naj zbor terja od ministerstva odstranjenje onih over, ki se protistavljajo skupnemu delovanju ministerstva in ljudskega zastopstva. Predsednik je povedal, da se bo ta predlog po posvetovanju o finančnem vprašanju rešil.

Dopisi.

Od sv. Lenarta 13. okt. [Izvirni dopis.] Pretečeno nedeljo je bil pri sv. Lenartu volilni shod. — Volilcev je vendar malo število prišlo. Temveč je bilo kmetskih fantov brez volilne pravice in ženskih, katere so bile prišle, proti liberalnemu dr. Ploju „zatirano vero“ braniti. Za predsednika je bil znani cekmošter Pečovnik izvoljen. G. dr. Ploj v jedernatih besedah svoj program razvije, in slednjič tudi vero omeni. Ali ko je kratke besede izustil: „nekateri pravijo, da je vera v nevarnosti“, nastane velik krik. Na komando navzočnega, kaplana g. Suhača, se začno ženske in kmetski fantje dreti, da o veri ne pustijo govoriti: „vera je v veliki nevarnosti“, saj je g. Herman zadnjekrat to odkrito rekel: „duhovski stan se zaničuje“, itd.; in kmetski fantje so obljubili, duhovnike tako dolgo braniti, dokler jih kaj bode.

Potem so počeli psovati, razsajati, kakor da bi bili stekli, in g. dr. Ploju nij druga ostalo, nego tak zbor zapustiti. Poštenejši kmetje so glasno terjali, naj g. dr. Ploj svoj govor kljubu kriku nepoklicane sodrge konča, ker s tem še nij nič hudega povedal, če je omenil, da nekateri pravijo, da je vera v nevarnosti. Ali vse zastonj, klerikalno geslo: ne govoriti pustiti, je bilo enkrat izdano, „in z neumnostjo se bogovi brez uspeha bojujejo“. Potem je še kaplan Suhač surovo ljudstvo prav krščansko proti g. dr. Ploju hujskal, z lažmi in obrekovanjem ljudstvo slovenskemu kandidatu odvrčal. Ta fanatikar jim je namreč kvasil, da bi g. dr. Ploj pri Kapeli duhovski stan nesramen stan imenoval bil. To je nesramna, od duhovnika Gregorčca izmišljena laž. Nikomur nij v glavo palo, duhovski stan nesramen imenovati, g. Ploj tega tudi nij storil. G. dr. Ploj je pri Kapeli samo rekel, da je ta od Hermana stvorjena reakcionarna stranka nesramna stranka, — to pa je velik razložek. Ta stranka je na vsem prepiru med štajerskimi Slovenci kriva, ta stranka zavira vsak napredek, podkopava šolo, podkopava narod, samo da bi Rim rešila, da bi duhovski stan k gospodovanju spravila. „Kaj je meni za slovenski narod, in njegovo prihodnost, jaz ne zapustim ne sina ne hčere“, je neki kaplan rekel, kako moremo tedaj mi iz narodnega in naprednjaškega stališča to stranko imenovati, katerá tako zlovoljno s slovenskim narodom igra?

Mi spoštujemo duhovski stan, slovenski narod mu bo že za to hvaležen, kar je za njega storil, ali klerikalna stranka pelja narod v prepad. „Zakaj se mi ne bi za Rim vojskovali, saj naši sini ne bodo krvi prelivali“, je oni ultramontanec rekel. Iz tega se vidi, da ti ljudje nemajo ne iskric domoljubja v sebi; kaj je jim za narod, če le oblast v roke dobijo. — Ideja zedinjene Slovenije še je pred kratkim vse Slovence brez razložka stanu navduševala. In kaj delajo sedaj ti klerikalci? Ravno s tistim geslom odvrčajo Kosarjevci v breškem in sevniskem okraji ljudstvo od g. dr. Vošnjaka! Ali se mora taka stranka častivredna imenovati? Le demoralizirajte na tak način ljudstvo, bomo videli, kam da pridete. —

Lenartski volilni shod pa nema nikakega pomena, volilcev je bilo premalo, in ti še nijso zavoljo farških kuharic in podhujskanih fantalinov do besede prišli.

Iz Laškega trga na slov. Štajerji 14. okt. [Izv. dop.] V občini sv. Krištof je bila narodno-liberalna zmaga lahka — prišlo je 43 volilcev — od teh so naši dobili 39, 38 in po 37 glasov, nasprotni pa samo po 12. — Hujši boj je bil v občini Marija Gradec — ali zmagali smo vendar narodnjaki sijajno. Prišlo je 34 volilcev; naši kandidati so dobili po 34, 33 in po 32 glasov, nasprotni pa po 10. — V občini sv. Krištof sta duhovnika župnik Cank in kaplan Gmajner na vse kripke agitirala in sta si bila zmage gotova, ali pomagalo nij nič, propali so vsi — niti enega svojih privrženecv ali Kosarjevcev nijso skozi spravili. — V občini Marija-Gradec je pa župnik Škerta na vso moč delal in po krčmah v trgu može lovil in jih prigovarjal, da naj tiste može, katere on nasvetuje, volijo, ali nič ni, pomagalo, nobeden njegovih mož nij bil voljen — in Škerta sam nij nobenega glasu dobil. — Zbranih je bilo 8 duhovnov skupaj in so nekatere može h kosilu pri nadžupniku povabili. — Šli so tje, a en mož je šel za njimi in stopivši v nadžupnikovo sobo, zavpije: „Možje, kaj delate tukaj? saj ne bomo v cerkveni zbor volili, temveč v državni zbor; tukaj nij Vaše mesto, preč tedaj od tukaj. Ta pametni mož je bil tudi za volilnega može voljen.

Domače stvari.

— (Slovenskim možem na Notranjskem.) Vse stare „Novice“, ki so včeraj izšle, so polne obrekovanj in hudobije proti dr. Razlagu. Ne dajte se v poslednji hip premotiti. Volite človeka svoje krvi, dr. Razlaga, ne volite Nemca grofa! Vsi prijatelji našega slovenskega napredka naj v poslednjem hipu pred volitvami v tem smislu na vso moč delajo med volilci.

— (Vse prijatelje „Slovenskega Naroda“) prosimo, naj nam denes 16. gotovo, ne zanašaje se drug na družega, telegrafično naznanjajo izid volitev od vseh volilnih krajev.

gospodičina pri njem vztrajala, ali se vsaj hlinila, nekaj dni premišljenje, in jima priustil, da se odtegneta žugajočej in nepopravljivej nevarnosti. Edmond je mislil ubežati z gospo Destrade. Šla bi tako daleč, da bi jih nihče več ne preganjal. Gospod Destrade je bil energičen, a sebičen človek; molčljiv, zaničujočim ponosom bi se vdal, ko bi ga žena zapustila. Nij je več tako ljubil, da bi se staral, ako bi mu bila na veke zgubljena in kano mrtva za-nj. Edmond in gospa Destrade pa sta imela ljubezen za edino zavetje, v katerem bi se popolno združila. To bi bilo zadosti. Pozabljena bi živele v samoti, in bi morebiti res ne bila nesrečna. Edmond si nij tajil niti žalosti niti dvomnosti takega prognanstva, a občutil je za Viktorino eno neizmerno in mogočno vdanost, ki ne pozna ni kesanja ni onemoglosti. Strastno je želel, da bi imel končno sam ljubico. Zdela se mu je vedno mlada, in popolno njemu vdana. Samo to je dvomil, ali bo gospa Destrade sprejela njegov načrt, ali ne. Ljubila je preveč svojo hčer,

da bi jej zapuščala nesramnost svojega bega; nij je hotela prepuščati svetu v zaničevanje, v pomilovanje. Obotavljala bi se, zgubljala bi čas, da bi bržkone obelodanila to edino sredstvo rešenja. Navduševal se je, mešal se je, klel je to edino sredstvo rešenja, katero mu je absolutizem ljubezni usiljal, katero so mu okoliščine svetovale. A vendar bi bilo dobro, menil je, ko bi se gospa Destrade za kaj odločila.

Edmond je mislil, da bo skrbela njegova ljubica, da ga takoj o prihodu ne bo nihče videl. Sama sta se imela zgovoriti, kaj jima storiti. Nij se motil; srečal je hišno, katero mu je gospa Destrade naproti poslala. Ta ga je peljala v hišo, tako, da ga nij nihče videl. Nekaj trenutkov pozneje je bil pri Viktorini.

Takoj iz početka ga je osupnilo, da se mu je ljubica tako spremenila. Kako je pa tudi trpela! Imela je ipak rudeča lica; a ta rudečica je bil nekak febrilen ogenj, ki ji je silil v oči.

— Vendar ste prišli, mu reče, malo časa imava. . .

Kaj ste sklenili?

On jej pove. Poslušala ga je z ginenjem, katero je komaj brzdala, z urnim in žarečim izrazom veselja, ki jo je za trenotek predrugačil in jej dal nekdanjo lepoto.

— Hvala, dragi moj, mu odgovori, hvala da ste mislili na taisto, kakor jaz; a to nij mogoče.

— Zakaj ne?

— Zato, ker je boljše, da sem takoj kaznovana, in da moja sramota umrje ali zgine z menoj; ko pa bi ušla, bi me spremljala na begu in bi tudi ostala na mojej hiši. Mučila bi me celo v vašem naročju. Moja hči bi se je med objemanjem svojega soproga in svojih otrok ne mogla iznebiti. Naj objokuje svojo mater, a zarudeti ne sme zaradi nje.

— Ah, saj sem vedel, mrmra Edmond. Vi me ne ljubite več dosti, vi me ne ljubite nedeljeno.

— Ne misli tako! deje gospa Destrade,

— („Tudi dr. Razlag je uskok“) piše 1. broj novo izišlega cerkvenega lista, in pravi po Bleiweisovo-hinavsko, da je pobegnil na Kranjsko. Leta 1869 so ga vsi slovenski poslanci v Ljubljani pol ure nagovarjali, naj se preseli iz Brežic v Ljubljano in ker on tega nikakor nij hotel obljubiti, ga je njegov prijatelj dr. Lovro Toman na zadnje rotil pri njegovem **rodoljubji**, naj to žrtvo doprinese, ker sicer bi takrat Slovenci izgubili večino v kranjskem deželnem odboru. „Novicam“ in Bleiweisu je to dobro znano, torej se nijso upale dr. Razlagu očitati, da je na Kranjsko „prikoračil“, kjer ima celo domovinsko pravico in je že dosti let tudi posestnik na Dolenjskem. Koliko je storil za kranjsko deželo, je vsem deželanom znano in če bode novi „Brenclj“ tako nadaljeval, kakor je začel, bode gotovo deželi narobe koristil.

— (Dr. Costa) nam v zadnjih „Novicah“ obširno, a prav klečeplazno odgovarja, kakor to znasamo kameleon, kakor je on. Kdor bi hinavskega klečeplaza temeljito ne bil spoznal, mislil bi: „kako bogaboječ, pohleven in dober je ta klečeplaz in kako mu je „Sl. Narod“ krivico storil.“ Ali lisjaka poznamo in mu bomo po volitvah (zdaj ne utegnemo) pobožno obleko s telesa potrgali, v kateri tu pridiguje klerikalnim gossem. Imamo tudi še precej novega povedati. In dolgo ne bo trajalo, da ga popuste tudi kranjski kaplanje s terejalkami vred, zadnja njegova slepa armada, in kakor ga je nam Germanija plunila v slovenski tabor, tako jej ga, predno bo dve leti minilo, vržemo čez plot nazaj in se oddahnemo od te more, ki je tako dolgo nijsmo poznali.

— (Iz Kamnika) se nam piše: 11. t. m. se je vršila volitev iz okolice kamniške ki tudi enega moža voli, in bil je odločen narodnjak izvoljen, ki bode gotovo za slovenskega kandidata glasoval. Znano je, da naš Klančič, okr. glav., povsod dela za Apfaltrerna, a revežu se povsod spodletava. Četrtek bode pa pokazal, da mi nečemo, takih mož, katere c. kr. okrajni glavarji in ustavaki priporočajo.

— (Na Blokah) so voljeni 4 možje za Razlaga, trije za Hohenwarta. Fajmošter je dobil iz 25 samo 13 glasov. Med volilci

ter ga potegne k sebi, da je čutil, kako ji je srce klepalo. Ne, Edmond, ljubim vas bolj, kakor kedaj; in gotovo računam veliko na vas, ako hočem od vaše ljubezni nekaj zahtevati.

Ona obmolkne, a on je ne vpraša. Sree mu je bilo zmoteno in polno straha.

— Vi ste pač razumeli, nadaljuje ona, in mislim, da vam nij treba praviti, da se moja hči ne more za naji žrtovati. Ona ljubi svojega zaročenca, on ljubi njo. Pa ko bi se tudi ne ljubila, bi ta žrtev ne bila nič manj nemogoča. Uboga deklica naji je rešila za nekaj ur, in hvaležna jej morava biti iz globočine srca, kajti treba nama je bilo tega časa, da sama sebe premagava in jej izkaževa enako vdanost. Dati jej morava nedolžnost in srečo nazaj. Edmond, moj sklep je storjen, vse bom povedala svojemu soprogu.

— Kako? vsklikne, opotekajoč se od vdarca, ki ga je vendar uže slutil. Gospe Destrade nij mogel verjeti.

(Dalje prih.)

je tudi izvrstni svobodomiselni mož Tone Lavrič, kar fajmoštra in „Prijatla“ kaplana strašno peče.

— (Iz Starega trga na Notranjskem) se nam piše 14. okt.: Pri današnji volitvi v Starem trgu smo sijajno zmagali. Voljeni so za volilne može Mazi, Vilar, Žnidaržič Franjo in Anton, Janežič, Peče, Vidmar, Pranecki in Mlakar, vsi za dr. Razlaga. Pri volitvi so bili župnik in dva kaplana. Župnik je dobil samo osem glasov, klerikalni zdravnik Švajgar je bil sicer voljen, pa nij volitve prevzel, ker si ne upa za Hohenwarta glasovati. — V mestu Ložu so gotovi vsi glasi za dr. Zarnika.

— (Od zidanega mosta) se nam piše 14. oktobra: Denes so bila v bližnji Loki volitve volilnih mož. Zbralo se je 50 volilcev in volili so skoraj enoglasno sedem volilnih mož narodno-liberalne stranke, ki bodo glasovali za g. dr. Vošnjaka.

— (Iz Kalobja) pri Celji 12. oktobra. Denes smo imeli pri tukajšnji občini volitve volilnih mož za državni zbor. Izvoljeni so taki možje, kateri bodo gotovo za g. dr. Vošnjaka glasovali. Tega gospoda zelo časte, ker spoznajo, da je že dosti dobrega za kmeta storil in je tudi mož zato, da še kaj storiti more. Čudno se tukaj kmetom zdi, zakaj duhovni tako g. Kosarja priporočajo, kateri nema nobenega dokaza, da bi še kedaj za prosto ljudstvo kaj storil bil. Kmetje pa tudi spoznajo, da, ako duhovniki v deželni zbor pridejo, v prihodnje gotovo vojsko imamo. Da bi le druge občine tako voliti hotele, in ne poslušale tistih, ki nimajo nikolj dosti polnega žaklja.

— (Slovensko gledališče.) V ponedeljek 13. okt. je dramatiško društvo v deželnem gledališči predstavljalo slovenskemu občinstvu uže znano igro „Graščak in oskrbnik“, katero je po J. Kraševskem iz poljskega poslovenil Josip Nolli. Igra je slaba. Dolgočasno dejanje se vleče skozi štiri dolge akte. Zastoj gledalec čaka, kedaj se bode dejanje kaj zaplело, zapleteno razvozljalo. Noben prizor ga ne ogreje, baš za to ne, ker je prizor prizoru podoben, kakor jajce jajcu. Akt se konča, pa človek ne ve zakaj, akt se začne, pa človek spet ne ve zakaj, ker se v njem ponavlja to, kar je uže v prejšnjem slišal. — Igralci so se hvale vredno trudili, da bi v igro kaj ognja in življenja pripravili; se ve, da brez posebnega uspeha. Najpreje se mora pohvaliti g. Kocelj, ki je ljudomilega idealista, brez vse energije in praktičnosti (grofa Zavolskega) prav izvrstno predstavljal. Gospica Podkrajškova (Amalija) in gospica Jamnikova ste storili vse, kar se je iz njihovih nalog narediti dalo. G. Schmidt (Albert Čarnkovski) je izpolnil svojo dolžnost, tudi g. Kajzel je pokazal, da nij zastoj ljubljene veselega občinstva. Pri g. Nolli-ju (oskrbniku) in g. Š. Paternostru (Prokopu) je bil sufler malo preglasen. Gledališče je bilo prazno, da bi bili lahko plesali po njem. — Še nekaj! Zadnjič je „Sl. N.“ grajal „prmejduševski“ jezik, s katerim je g. Aleševac v svojem „Trdoglavcu“ občinstvo trpinčiti poskušal ter grajal tudi nekatere lokalizme gg. igralcev. Reči se mora, da so si igralci to dobro zapomnili ter v „Graščaku in oskrbniku“ govorili prav čist in lep jezik. Tako je prav.

— (Kolera.) Iz Črnomlja se nam piše 14. oktobra: Česar smo se že dalj časa bali, strašna azijska kolera se je tudi v naše mesto zatrosila. Včeraj in denes sta dva možka in ena žena na njej umrla. V velikem strahu smo. Žena, gospa tukajšnjega davkarja, je včeraj v jutro še bila popolnem zdrava in nij čutila najmanjše nadloge, denes pa že na parah leži.

— (Iz Svetinj pri Ormužu) se nam piše: Denes je začel neki tujec, ki ima tukaj vinograd, trgati. Domači še ta teden ne bodo prav začeli ker je vreme ugodno, grozdje čisto in zdravo. Zrelo je grozdje popolnem, kakor tudi listje, ki je začelo že odpadati. Pričakujemo tedaj precej in prav dobrega vina.

Telegram „Slovenskemu Narodu“.

Rakek 14. okt. *) Izmed 200 volilcev v Cerknici izvoljeni so za volilne može enoglasno: Hren, Obreza, Krašovec, Svec, Pogačnik, Milavec, Meden, Meden, Melè, Debevec. — Klerikalci so vsled svoje lastne nesramne agitacije sijajno propali.

Iz Matulj v Istri se nam telegrafira: Sijajna zmaga na Voloskom biralištu! Vitežič, pučki poslanec je skoro jednoglasno izabran.

Razne vesti.

* (Predrzní tatovi.) Na Češkem je imel nek nepremožen kmet koštruna, katerega je zelo opital, in ga je mislil zdaj k svojemu godu zaklati. A po noči pridejo tatovi, vzamejo koštruna, in ga pod oknom one hiše zakoljejo in začno iz kože devati. Gospodar se zbudi in gre z ženo k oknu gledat ter začneta na pomoč klicat. A tatovi reko, da se bo z njima taisto zgodilo, kar se je s koštrunom, ako nijsta tiho in ako se od okna ganeta; ko so tatovi vse v red spravili, odidejo, in jih še dozdej nij mogla sodnija najti.

Izjava.

Podpisani odgovorni urednik izreče s tem, da z notico v „Slov. Narodu“ št. 17 od 22. januarja z napisom „tatvina“, g. Jarnej in Antonija Schlebnig nijsta bila mišljena, in da urednik nij nikdar hotel teh dveh razžaliti, ter da je obseg one notice neresničen.

Ivan Semen,
odgovorni urednik „Slov. Naroda“.

Poslano.

Gorní grad. Na štev. 233. vašega cenjenega lista, v katerem članik od zgorne Savine z najstrastnejšimi napadi gorno granskega oskrbnika in gozdarsko gospodarstvo napada, sem primoran zaradi zlobno popačenih dogodivščin in razžaljene časti sledeče zavrnuti.

1. Kar se opustošenja gornogranskih gozdov posebno tekočega leta tiče, — pričakuje oskrbníštvo mirno c. k. uređeno gozdarsko Comesijo; — in ako dotične viši oblasti o mnogih časnikarskih člankih ne odredijo, bode oskrbníštvo samo zato preduzetje prošno dalo.

2. Ako je oskrbníštvo mesto dosedanjega nerednega škodljivega sekanja (Pläuterwirtschaft) — redni golosek (Kahlieb) zaradi lajšega kultiviranja upeljalo, je li mogoče da bi se tolika krivica v gozdnem gospodarstvu zgoditi zamogla, če se je to leto okoli 30 oralov lesa posekalo — kakor članek svetu raznaša? —

Če tudi bi se pri 12.000 oralo gozda vsako leto 120 oralo drevja posekalo, — ne smelo bi se še pri 100 letnem sekanju to opustošenje imenovati. —

*) Ker je bil ta telegram tudi samo v enem delu zadnjega lista, ponavljamo ga.

3. Stevilke 40.000 in 15.000 gl. so tako pretirane, da se vsi moške zdrave pameti katerim je stvar poznana, čudijo, in naj bi pisavec članka stivilke za $\frac{2}{3}$ ponižal, še bi bilo prenapeto. —

4. Da je oskrbniki ured zaradi prena-rejenja in povečanja gornogradske in ver-bouske žage kakor tudi zaradi tega, da les zavolj slabe cene ne prodaja več u spodnih krajih, ampak u Terst, ceno za četverno od poprej povikšal, — jezi, se veda tukajsne kupce; alj oskrbnik stori le svojo dolžnost, ako si dohodke grajščine pouzdignuti pri-zadeva. —

Gorni grad 12 vinotoka 1873.

Josef Bičman
oskrbnik.

Poslano.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka
in brez stroškov.

Revalesscière du Barry v Londonu.

Izvrstno zdravilo Revalesscière du Barry odstrani vse bolezni, ki se leku zoperstavljajo, namreč bolezni v želodeci, v živcih, v prsih, na pljučih, jetrah, žlezah, na sliznici, v dušnjaku, v mehurju in na ledvicah, tuberkole, sušico, naduho, kašelj, neprebavljivost, zapor, drisko, nespečnost, slabost, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavico, naval krvi, šumenje v ušesih, medlico, in bljevanje krvi tudi ob času nosečnosti, skalno silo, otožnost, sušenje, revmatizem, protin, bledico. — Izpisek iz 75.000 spričeval o ozdravljenji, ki so vsem lekom kljubovali:

Spričevalo št. 68.471.

Prunetto pri Mondovi,
26. oktobra 1869.

Moj gospod! Morem vas zagotoviti, da odkar čudovito Revalesscière du Barry rabim, to je od dveh let, niti nadežnosti svoje starosti, niti teže svojih 84 let več ne čutim. Moje noge so zopet šibke postale, moj pogled je tako dober, da ne potrebujem očal; moj želodec je močnejši, kakor bi bil 30 let star, — s kratka, čutim se pomlajem; jaz pridigujem, spovedujem, obiskujem bolnike, potujem precej daleč peš, čutim svoj um jasen in svoj spomin očvrstjen. Prosim Vas, to izpoved objaviti, kjer in kakor hočete. Vam zelo ndani

Abbé Peter Castelli,
Bach-es-Theol. in župnik v Prunettu,
okrog Mondovi.

Spričevalo št. 75.705.

Dunaj, Praterstrasse 22.
maja 1871.

Jaz sem Vam hvalo dolžen za prosep, kate-rega je Vaša Revalesscière pri meni napravila. Trpel sem namreč na želodčnem krču, kašlju in driski, od kojega me je Vaše izvrstno zdravilo odrešilo.

L. Grosmann.

Tečnejši kot meso, prihrani Revalesscière pri odraščanih in pri otrocih 50krat svojo ceno za zdravlja.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalesscière-Biscuiten v pušicah á 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalesscière-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Du-naj, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradišču bratje Oberanzmeyer, v Ins-bruku Diechtl & Frank, v Celovci P. Birn-bacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru F. Koletnik & M. Morić, v Meranu J. B. Stockhausen, kakor v vseh mestih pri dobrih le-karjih in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja du-najska hiša na vse kraje po poštinih nakaznicah ali povzetjih.

Tuji.

14. oktobra.

Pri **Elefantu**: Posedente, Forari Ana iz Go-vice. — Geriol iz Polhovca grada. — Zimmerman Josefina s sinom iz Rožeka. — Parth iz Sänger-berga. — Golob iz St. Jurja. — Debeve iz Grada. — Kožuh iz Stare loke. — Gospa Jelovšek iz Pla-nine. — Rutz iz Šmarja.

Pri **Malič**: Pavlič s sinom in hčerjo iz Her-vatskega. — Sabljak iz Zagreba. — Pavlovič iz Križ-polja. — Güsehen iz Megerek. — Tomac Stefan iz Portoré. — Beer iz Dunaja. — Hönigman z gospo iz Kočevja. — Kunth, Rausch iz Leipziga. — Paulin iz Senožeč. — Holub iz Sibirja. — Pfander iz Monako-vega. — Dr. Zoff iz Grada. — Blau iz Trsta. — Koller Louise iz Spod. Štajerskega. — Morić s si-nom iz Beljaka. — Levičnik iz Celja. — Kraus iz Dunaja. — Nagy iz Grada. — Diem iz Dunaja. — Plavšak s hčerjo iz Trbovlj.

Pri **Zamorcu**: Stare iz Kranja. — Franc Neža iz Ljubljane.

Tržne cene

v Ljubljani 15. oktobra t. l.

Pšenica 7 gl. 20 kr.; — rež 5 gl. — kr.; — ječmen 3 gl. 90 kr.; — oves 2 gl. — kr.; — ajda 3 gl. 90 kr.; — pros 3 gl. 80 kr.; — koruza 4 gl. 50 kr.; — krompir 1 gl. 90 kr.; — fižol 6 gl. 50 kr.; — masla funt — gl. 52 kr.; — mast — gl. 38 kr.; — špeh frišen — gl. 36 kr.; — špeh povojen — gl. 42 kr.; — jajce po 2 $\frac{1}{2}$ kr.; — mleka bokal 10 kr.; — govedine funt 26 kr.; — teletine funt 34 kr.; — svinjsko meso, funt 30 kr.; — sena cent — gl. 90 kr.; — slame cent — gl. 75 kr.; — drva trda 7 gl. 50 kr.; — mehka 5 gl. 30 kr.

Dunajska borza 15. oktobra

(izvirno telegrafično poročilo.)
Enotni drž. dolg v bankovcu . . . 68 gl. — kr.
Enotni drž. dolg v srebru . . . 72 " 20
1860 drž. posojilo . . . 100 " —
Akcije narodne banke . . . 954 " —
Kreditne akcije . . . 218 " —
London . . . 112 " 90
Napoli . . . 9 " 9
O. k. cekini . . . — " —
Srebrno . . . 107 " 60

Brezplatno podučevanje v glasbi.

Podpisani naznanja, da bo 20. dan t. m. začel **brezplatno** podučevati v **petji** in v **igranju na različnih instrumentih**, ter s tem vabi k obilnemu udeleževanju.

Kdor želi učiti se, bodi si petja bodi si igranja na kakem instrumentu, naj se oglasi vsaj **do prihodnje sabote med 7. in 8. uro zvečer** v čitalnični pevski sobi (I. nadstropje, na desnoj).

V petju podučevali se bodo **i gospodje i gospodičine**, pa posebe.

V Ljubljani, 14. oktobra 1873.

Jurij Schantel,

čitalnični pevovodja in gledališki kapelnik dramatičnega društva.

(273)

Pred sleparstvom se svari!

Med mnogimi naznanili, posebno za ure, merijo marsikateri na to, pokrajinske prebivalce preslepariti. Naj se vsak varuje z lastnega dobička takšne ure kupititi, za katere firma prodajalca ne dá dovoljne garancije. Pri meni kupljene ure se vsak čas ali izmenjajo ali nazaj vzamejo, **dokaz najstrogeje solidnosti!**

Neverjetno, pa resnično!

Za 1 gl. 50 kr. in 1 gl. švicarska moderna porcelan-email-ura, z lepimi seljankami in cveticami emailirana, prav elegantna in po niski ceni, koristna za vboge in bogate, z enoletno garancijo.

Za 9, 10, in 11 gl. prava angleška, srebrna cilindrična ura, s čisto talmi-verižico, z medaljonom, etuijem, ključem in 5letnim garantilnim listom, in z rezervnim urnim steklom vred. Taiste krono-časomerne ure, najfinejše v ognji pozlačene samo 12 gl. 50 kr.

12 in 15 gl. velja praktična, dobra in čista remontoirna ura, tako zvana cesarska ura, ki je najboljšo delo, kar se more misliti; zdravnikom in p. duhovnikom itd. se te ure ne morejo dovolj priporočati, ker so očitni dokazi, da takšna trpežna ura niti za sekundo zaiti ne sme.

Za 15 in 18 gl. se dobijo moderne vojaške ure, lahke, lične, poleg tega jako elegantne in okusne, in kar je glavna reč, zelo natančno gredo in so po čudno niski ceni; k takej uri dobi vsaki imitirano srebrno urno verižico po modernem fazonu z ključem, etuijem, medaljonom in 5letnim garantilnim listom.

Samo 12 in 15 gl. srebrna cilindrična ura, s pravim zlatim obročem na skok, močnim kristalnim steklom, z verižico in medaljonom iz talmi-zlata in ga-rantilnim listom vred.

Samo 15 ali 20 gl. prava angleška srebrna siderna ura, savonete z dvojnimi pokrovom, najfinejše gravirana, s pravo talmi-zlato verižico in garantilnim listom vred.

Samo 13 gl. prava angleška, srebrna in v ognji pozlačena kronometer-ura z verižico, me-daljonom iz talmi-zlata, usnjatim etuijem in garantilnim listom.

Samo 14 gl. taista, znamenito finejša, z orijentalnim kašipotem.

Samo 16 ali 17 gl. prava angleška Prince of Wales-remontoarna ura, najmočnejšega obsega, s kristalnim steklom, kolesjem iz nikla in v pravem, čistem talmi-zlatu: te ure imajo celo pred družimi to prednost, da se brez ključa navijajo; k takšnim uram dobi vsaki talmi-zlato verižico z medaljonom in garantilnim listom vred zastoj.

Samo 13 gl. prava angleška ura iz čistega talmi-zlata, cilindrična, nove fazona, z dvojnimi kristalnim steklom, in se tudi kolesje vidi, ko je zaprta, s talmi-zlato veri-žico, z medaljonom in garantilnim listom vred.

Samo 14 ali 17 gl. celo majhna ura za gospe, iz pravega srebra in prav pozlačena, s pravo talmi-zlato verižico okolo vrata in garantilnim listom vred.

Samo 18 in 20 gl. prava angleška najfinejša v ognji pozlačena srebrna kronome-terna ura z dvojnimi pokrovom, najfinejše emailirana, s fino verižico iz pravega talmi-zlata, medaljonom in garantilnim listom vred.

Samo 18 ali 20 in 25 gl. najfinejša prava angleška siderna ura, na 15 ru-binov, z najfinejšo verižico iz talmi-zlata, medal-jonom, usnjatim etuijem in garantilnim listom vred.

Samo 20 in 25 gl. srebrna remontoarna ura, s brez ključa navija, s talmi-zlato verižico in medaljonom vred.

Samo 23, 25 in 27 gl. zlata ura za gospe z verižico, medaljonom in garantilnim listom vred.

Samo 30, 35 in 40 gl. prava angleška srebrna remontoarna ura z dvojnimi po-krovom, garantovana in patentovana.

Samo 35, 45 in 50 gl. prava angleška zlata siderna ura s kristalnim steklom.

Samo 60, 75 in 100 gl. fina zlata remontoarna ura s kristalnim steklom, 105 in 115 gl. z dvojnimi steklom.

Samo 200—300 gl. pravi angleški kronometer, z remontoarom, dvojnimi pokrovom in kristalnim steklom.

Razen tega vse kje drugod ali od kogar drugega razglašene ure **ceneje**.

Delavnica za poprave ur.

Stare ure, večkrat dragi družinski spominki, se popravljajo in ponavljajo. Cena poprav s 5letno garancijo gl. 1 $\frac{1}{2}$, gl. 3, 5 do 10 gl.

Pismena naročila

se na pošto povzete ali pošiljatev zneska v 24 urah izvrše. Na posebno zahtevanje se pošiljajo tudi ure in verižice na povzete na izbirko in se za neobdržano denar nazaj pošlje.

Moje cene so vedno nižje kakor najnižje povsod in jaz stojim s svojimi terjatvami na visocini časa.

Vsi, ki si nove ure naročiti želé,

Vsi, ki stare ure za nove zamenjati hočejo, so prošeni, se na mojo firmo obrniti.

Philipp Fromm,

Uhrenfabrikant, Rothenthurmstr. 9, Wien.

(176—12)

Naslov naj se dobro zapomni.